

Teza: brak statusu strony w postępowaniu dyscyplinarnym

Osoba, która nie ma statusu strony w postępowaniu dyscyplinarnym a jedynie zawiadomiła o delikcie dyscyplinarnym, nie jest uprawniona do wniesienia odwołania. Takie odwołanie pozostawia się w aktach bez rozpoznania.

WO-20/18

POSTANOWIENIE

z dnia 26 marca 2018 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWDS Teresa Famulska /sprawozdawca/

SWDS Marek Hamerlik

SWDS Jolanta Ruszczak

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego rady prawnego K. M.

postanawia

na podstawie art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z treścią art. 429 § 1 k.p.k., art. 430 k.p.k. odmawia przyjęcie odwołania od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z dnia 2 października 2017 r. Sygn. akt OSD 42/17 w sprawie radcy prawnego R. W., wniesionego w dniu 11 grudnia 2017 r. przez J. K.

postanawia

pozostawić je w aktach sprawy bez rozpoznania,

UZASADNIENIE

W dniu 11 grudnia 2017 r. J. K. wniósł odwołanie od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców we Wrocławiu z dnia 2 października 2017 r. sygn. akt 40/17 ws. radcy prawnego R. W.. Powyższe odwołanie zarządzeniem Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z dnia 13 grudnia 2017 r. pozostawił w aktach bez rozpoznania.

Następnie zarządzeniem Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z dnia 13 grudnia 2017 r. przyjęto środek zaskarżenia - odwołanie od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu w sprawie sygn. akt OSD 42/17 z dnia 2 października 2017 roku wniesionego przez skarżącego J. K. w sprawie radcy prawnego R. W., albowiem uznano, że wyżej wymienione odwołanie spełnia wymogi odwołania przewidziane w postępowaniu dyscyplinarnym;

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zważył co następuje :

Powyższe odwołanie J. K. wniósł jako pokrzywdzony. J. K. w całym postępowaniu określał się jako pokrzywdzony, jednakże faktycznie pełnił rolę świadka (Vide karta 1 i następne). Pomyłkowo w dniu 8 listopada 2017 roku Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP we Wrocławiu wysłał powyższe orzeczenie wraz z uzasadnieniem do J. K. określając go jako pokrzywdzony. Pismo to zawierało pouczenie o przysługującym prawie wniesienia odwołania. Stosownie do treści art. 429 § 1 k.p.k.

Prezes sądu I instancji odmawia przyjęcia środka odwoławczego, jeżeli wniesione przez osobę nieuprawnioną. Stosownie do treści art. 744 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych od orzeczeń kończących postępowanie dyscyplinarne odwołanie przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości. Z uwagi na fakt, że J. K. nie miał statusu strony (był jedynie osobą, która zawiadomiła o delikcie dyscyplinarnym, którego dopuścił się radca prawny R. W.), nie był pokrzywdzonym. Obwiniony R. W. zeznawał jedynie na okoliczność podejmowania uchwał i procedowania nad tymi uchwałami Spółdzielni której był pełnomocnikiem/karta 12 akt sprawy/. W tej sytuacji nie sposób uznać pana J. K. za pokrzywdzonego którego dobra chronione prawem zostały bezpośrednio naruszone. Naruszenie to winno być bezpośrednie bez żadnych ogniw pośrednich. W niniejszej sprawie nie zachodzą takie okoliczności i Sąd Okręgowy wbrew przepisom nie mógł przyznać statusu pokrzywdzonego panu J. K..